

е потребенъ 3—5,000 кгр. цвѣтъ. (1932—1450 кгр.)

По причина на слабото търсене на розовото масло напоследъкъ и неговото производство постоянно намалява; цѣлото произведено количество розово масло служи за износъ:

Чисто розово масло:	1906	—	10	1926	—	30	1931	1932
	5548	кгр.	2609	кгр.	1325	кгр.	919	кгр.

Интересна е обаче констатацията, че въпрѣки намаляването на производството на розовото масло, последното отъ друга страна виждаме да се силно модернизира — нѣщо, което допринася за подобрене качествено на маслото.

Пашкули. Благодарение на отлично култивираниѣ черници въ България, отглеждането на копринената буба е добре застъпено. (1926-30 — 3342 хектара). Годишното производство на пашкули достига до 2,265,545 кгр. (1930). Една частъ отъ тѣхъ бива експортирана като сухи пашкули и то главно за Италия, а останалото количество се преработва въ страната. Както розовата култура, сжшо така и копринената буба, сж нѣщо като специалностъ за малки стопанства; по нататъшното имъ преработване обаче, като сортирането и изкуственото имъ изсушаване, става въ модернитѣ сушилни на Българската Земледѣлска Банка, намиращи се въ тѣзи краища, отъ кждето ставатъ годни за експортъ. Мѣстнитѣ фабрики и тъкачници не сж още въ състояние да преработватъ цѣлото производство на пашкулитѣ въ страната.

Лозя. Лозята въ България служатъ главно за добиване на вино и тѣхното модернизиране се все повече и повече увеличава. Срѣдното годишно производство на вино е 1,500,000 хектолитра, отъ което само една незначителна частъ се изнася, въпрѣки че българскитѣ вина иматъ реноме на качественни такива. Много по-добре е износа на български десертни гроздя. Той даже се увеличава ежегодно. Австрия и Германия сж главнитѣ консуматорки на хубавитѣ български десертни гроздя подъ име Афузь-али и Димятъ: